ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2013*

«Αίτηση αναιρέσεως — Διάταξη ασφαλιστικών μέτρων — Οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες στα παιχνίδια — Διατάξεις κοινοποιηθείσες από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχετικά με τη διατήρηση των εθνικών οριακών τιμών για τις ουσίες αυτές — Απόφαση της Επιτροπής περί μη εξ ολοκλήρου εγκρίσεως των διατάξεων αυτών»

Στην υπόθεση C-426/13 P(R),

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 57, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 26 Ιουλίου 2013,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη M. Πατακιά και τον G. Wilms, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

αντίδικος κατ' αναίρεση:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από την A. Wiedmann,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον πρώτο γενικό εισαγγελέα P. Cruz Villalón,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Μαΐου 2013, T-198/12 R, Γερμανία κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τη διέταξε να επιτρέψει τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που κοινοποιήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και αφορούν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια (στο εξής: εθνικές διατάξεις) έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας της κύριας προσφυγής η οποία ασκήθηκε ενώπιόν του με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2012) 1348 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2012 (στο εξής: επίδικη απόφαση), με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε επί της αιτήσεως διατηρήσεως των εθνικών αυτών διατάξεων.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

2 Η σκέψη 2 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως περιγράφει την επίδικη απόφαση ως εξής:

«Με την [επίδικη] απόφαση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχθηκε, για τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, το αίτημα που της είχε υποβάλει η Γερμανική Κυβέρνηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, ζητώντας να εγκριθεί η διατήρηση των διατάξεων εθνικού δικαίου σχετικά με τις οριακές τιμές για τα προαναφερθέντα βαρέα μέταλλα. Όσον αφορά τις οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο —οι οποίες αντιστοιχούν στις τιμές που είχαν καθοριστεί από την οδηγία 88/378/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 187, σ. 1) (στο εξής: παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών)— η Επιτροπή απέρριψε, κατ' ουσίαν, το αίτημα της Γερμανικής Κυβερνήσεως και αποφάσισε ότι, στο μέλλον, θα εφαρμόζονταν οι οριακές τιμές που καθορίζονται από την οδηγία [2009/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 170, σ. 1)] (στο εξής: νέα οδηγία περί παιχνιδιών).»

Το νομικό πλαίσιο

3 Το νομικό πλαίσιο παρουσιάζεται ως εξής στις σκέψεις 3 έως 12 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

«*Πρωτογενές δίκαιο*

3. Το άρθρο 114, παράγραφοι 1 [3, 4, 6 και] 7, ΣΛΕΕ ορίζει τα εξής:

"1. Εκτός αν ορίζουν άλλως οι Συνθήκες, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 26. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο […] εκδίδουν τα μέτρα τα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

[…]

3. Η Επιτροπή, στις προτάσεις της που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σχετικά με την υγεία, την ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών, λαμβάνει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη όσες νέες εξελίξεις βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου.

4. Όταν, μετά τη θέσπιση μέτρου εναρμόνισης […], ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 36 […], τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.

[…]

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών [από την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4], εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Εάν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός αυτής της περιόδου, οι εθνικές διατάξεις, περί των οποίων [η παράγραφος 4], λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί.

Εάν η πολυπλοκότητα του αντικειμένου το δικαιολογεί, και δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου, η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η περίοδος η αναφερόμενη στην παρούσα παράγραφο μπορεί να παραταθεί μέχρι ένα εξάμηνο.

7. Οσάκις, σύμφωνα με την παράγραφο 6, επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να διατηρήσει ή να εισαγάγει εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουσες από το μέτρο εναρμόνισης, η Επιτροπή εξετάζει πάραυτα μήπως πρέπει να προτείνει αναπροσαρμογή του εν λόγω μέτρου.”

Παράγωγο δίκαιο

Η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών

4 Κατά το άρθρο 2 της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, τα παιχνίδια μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον δεν θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια ή/και την υγεία των χρηστών ή τρίτων, όταν χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τον προορισμό τους ή με άλλο προβλεπτό τρόπο, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους συμπεριφοράς των παιδιών. Το παιχνίδι πρέπει να πληροί, στην κατάσταση στην οποία διατίθεται στο εμπόριο και λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας της προβλεπόμενης και κανονικής χρησιμοποίησής του, τις προϋποθέσεις ασφάλειας και υγείας που καθορίζονται στην οδηγία.

5 Το παράρτημα ΙΙ (με τίτλο “Βασικές απαιτήσεις ασφάλειας για τα παιχνίδια”), μέρος ΙΙ (με τίτλο “Συγκεκριμένοι κίνδυνοι”), σημείο 3 (με τίτλο “Χημικές ιδιότητες”), της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών καθορίζει ως στόχο οριακές τιμές μέγιστης επιτρεπόμενης βιοδιαθεσιμότητας ανά ημέρα, μεταξύ άλλων, για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο. Οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας ορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα μιας χημικής ουσίας η οποία μπορεί, λόγω της χρήσης των παιχνιδιών, να απορροφηθεί και να είναι διαθέσιμη για τις βιολογικές διαδικασίες στο ανθρώπινο σώμα. Οι οριακές αυτές τιμές βιοδιαθεσιμότητας δεν κάνουν διάκριση ανάλογα με τη σύσταση του υλικού του παιχνιδιού. Το παράρτημα ΙΙ, μέρος ΙΙ, σημείο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας καθορίζει, ειδικότερα, τις ακόλουθες οριακές τιμές, οι οποίες εκφράζουν τη μέγιστη ημερήσια επιτρεπόμενη βιοδιαθεσιμότητα σε μg: αντιμόνιο: 0,2· αρσενικό: 0,1· βάριο: 25,0· μόλυβδος: 0,7 και υδράργυρος: 0,5. Όσον αφορά τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών δεν καθορίζει καμία οριακή τιμή.

6 Σε αυτή τη βάση, δυνάμει εντολής της Επιτροπής, η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης κατήρτισε την ευρωπαϊκή εναρμονισμένη προδιαγραφή ΕΝ 71-3 “Ασφάλεια των παιχνιδιών” (στο εξής: ΕΝ 71-3), η οποία συνάγει από τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας “όρια μετανάστευσης” για τα υλικά των παιχνιδιών και περιγράφει μια διαδικασία βάσει της οποίας τα όρια αυτά μπορούν να προσδιοριστούν. Τα όρια μετανάστευσης προσδιορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα χημικής ουσίας η οποία μπορεί να μεταναστεύσει, δηλαδή να περάσει από ένα προϊόν προς τα έξω, για παράδειγμα να διεισδύσει στο δέρμα ή στα γαστρικά υγρά. Αν τηρούνται οι τιμές της ΕΝ 71-3, οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας [που ορίζει η παλαιά οδηγία] περί παιχνιδιών λογίζονται ότι τηρούνται επίσης. Η ΕΝ 71-3 καθορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα όρια μετανάστευσης: αντιμόνιο: 60 mg/kg· αρσενικό: 25 mg/kg· βάριο: 1 000 mg/kg· μόλυβδος: 90 mg/kg και υδράργυρος: 60 mg/kg.

Η νέα οδηγία περί παιχνιδιών

7 Το 2003, η Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει την παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών. Μετά από πληθώρα διαβουλεύσεων με εμπειρογνώμονες επί διαφόρων σχεδίων, υπέβαλε, στις αρχές του 2008, την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών, η οποία έγινε δεκτή από το Συμβούλιο στις 11 Μαΐου 2009, παρά την αντίθεση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, και εκδόθηκε στις 18 Ιουνίου 2009 για να καταστεί η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Το παράρτημα ΙΙ (με τίτλο “Ειδικές απαιτήσεις ασφάλειας”), μέρος ΙΙΙ (με

τίτλο “Χημικές ιδιότητες”), σημείο 13, της οδηγίας αυτής καθορίζει ευθέως τα όρια μετανάστευσης. Κάνει πλέον διάκριση με βάση τρεις συστάσεις της ύλης του παιχνιδιού ανάλογα με το αν είναι “ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη”, “υγρή ή κολλώδης” ή “που απομακρύνεται με ξύσιμο”.

8 Το παράρτημα ΙΙ, μέρος ΙΙΙ, σημείο 13, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών καθορίζει έτσι τα ακόλουθα όρια μετανάστευσης:

Στοιχείο	mg/kg σε ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη ύλη του παιχνιδιού	mg/kg σε υγρή ή κολλώδη ύλη του παιχνιδιού	mg/kg σε υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο
Αντιμόνιο	45	11,3	560
Αρσενικό	3,8	0,9	47
Βάριο	4 500	1 125	56 000
Μόλυβδος	13,5	3,4	160
Υδράργυρος	7,5	1,9	94

9 Το άρθρο 54 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να μεταφέρουν την εν λόγω οδηγία στην εθνική τους έννομη τάξη το αργότερο μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 2011 και να τις εφαρμόσουν από τις 20 Ιουλίου 2011. Το άρθρο 55 προβλέπει ωστόσο μία εξαίρεση, καθόσον το παράρτημα ΙΙ, μέρος ΙΙ, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών καταργείται μόλις από τις 20 Ιουλίου 2013. Οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που καθόριζε η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, καθώς και τα όρια μετανάστευσης που συνάγονται από τις τιμές αυτές για τα υλικά που χρησιμεύουν για την κατασκευή των παιχνιδιών, εξακολουθούν συνεπώς να ισχύουν μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013, μεταξύ άλλων όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο.

10 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, το άρθρο 55 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών αποτελεί ένα lex specialis που παρεκκλίνει από το άρθρο 54, οπότε, κατ’ αυτήν, το παράρτημα ΙΙ, μέρος ΙΙΙ, σημείο 13, της εν λόγω οδηγίας, που αποτελεί την επίμαχη διάταξη εν προκειμένω, πρέπει να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο μόνο στις 20 Ιουλίου 2013. Η Επιτροπή εκτιμά, αντιθέτως, ότι η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει το άρθρο 54 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών ισχύει και για τα βαρέα μέταλλα τα οποία αφορά η υπό κρίση διαφορά. Μόνο προς το συμφέρον της οικονομίας, το άρθρο 55 προέβλεψε μια μεταβατική προθεσμία λήγουσα στις 20 Ιουλίου 2013, προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας τα παιχνίδια των οποίων οι χημικές ιδιότητες είναι σύμφωνες προς τις απαιτήσεις της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών μπορούν να συνεχίσουν να κατασκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο. Η διάταξη αυτή δεν αποσκοπεί στην παροχή στα κράτη μέλη μακρότερης προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Το γερμανικό δίκαιο

11 Η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με κανονιστική πράξη του 1989. Η κανονιστική πράξη περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο αναφέρεται στις απαιτήσεις ασφάλειας που έθετε το παράρτημα ΙΙ της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, το οποίο όριζε τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που ισχύουν, μεταξύ άλλων, για τα πέντε βαρέα μέταλλα, ήτοι το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο.

12 Το γερμανικό δίκαιο προσαρμόστηκε στη νέα νομική κατάσταση που προέκυψε μετά τη δημοσίευση της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών το 2011. Ωστόσο, ουδεμία τροποποίηση εισήχθη όσον αφορά τις οριακές τιμές των πέντε προαναφερθέντων βαρέων μετάλλων, διότι το παράρτημα II, μέρος II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών παρέμενε σε ισχύ. Για τον λόγο αυτό, με έγγραφο οχλήσεως της 22ας Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή κίνησε κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σύμφωνα με το άρθρο 258 ΣΛΕΕ, διαδικασία λόγω παραβάσεως για μερική μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2013, η Γερμανική Κυβέρνηση απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως, αρνούμενη ότι είχε τελέσει οποιαδήποτε παράβαση, με το αιτιολογικό ότι το παράρτημα II, μέρος III, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών θα παρήγε τα αποτελέσματά του μόνο από τις 20 Ιουλίου 2013.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία ενώπιον του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

4 Το ιστορικό της διαφοράς συνοψίστηκε ως εξής στις σκέψεις 13 έως 15 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

«13 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2011, η Γερμανική Κυβέρνηση ζήτησε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, να εγκρίνει τη διατήρηση, και μετά την ημερομηνία της 20ής Ιουλίου 2013, των εθνικών της διατάξεων περί οριακών τιμών για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο (που είναι σύμφωνες προς το παράρτημα II, μέρος II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών), καθώς και για τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, με το αιτιολογικό ότι οι διατάξεις αυτές διασφάλιζαν ένα επίπεδο προστασίας της υγείας των παιδιών ανώτερο από εκείνο που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα όρια μετανάστευσης που καθόρισε η τελευταία αυτή οδηγία για τα παιχνίδια που μπορούν να ξυστούν. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο, από τη σύγκριση με τις οριακές τιμές της ΕΝ 71-3 προκύπτει ότι τα εφαρμοστέα στο μέλλον όρια μετανάστευσης είναι υψηλότερα, όπως τούτο προκύπτει από τον ακόλουθο πίνακα:

Στοιχείο	ΕΝ 71-3 σε mg/kg, που μετατρέπει τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών (που υιοθετούνται από το εθνικό δίκαιο)	Νέα οδηγία περί παιχνιδιών σε mg/kg
Μόλυβδος	90	160
Αρσενικό	25	47
Υδράργυρος	60	94
Βάριο	1 000	56 000
Αντιμόνιο	60	560

14 Η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι, ακόμα και αν η σύγκριση περιοριζόταν στις τιμές που ισχύουν για την κατηγορία «υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο», αυτή και μόνον η σύγκριση θα αρκούσε για να αποδειχθεί, χωρίς να χρειάζεται να ληφθούν υπόψη οι δύο άλλες κατηγορίες, ότι η εφαρμογή των διατάξεων της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών οδηγεί σε καθαρή αύξηση της επιτρεπόμενης μετανάστευσης των βαρέων μετάλλων. Η εν λόγω οδηγία δεν διευκρινίζει σαφώς σε ποια αναλογία τα όρια μετανάστευσης εκάστης των τριών κατηγοριών ορίζονται σε σχέση με τις άλλες. Πρέπει συνεπώς να ληφθεί ως αφετηρία η αρχή ότι η αναφερόμενη ποσότητα μπορεί να μεταναστεύσει κάθε ημέρα από κάθε κατηγορία. Τα όρια

μετανάστευσης πρέπει συνεπώς να εκτιμώνται σωρευτικά και προστιθέμενα, προκειμένου να καθοριστεί η ολική έκθεση για την περίπτωση κατά την οποία ένα παιδί έρχεται σε επαφή με παιχνίδια που εμπίπτουν στις τρεις κατηγορίες κατά τη διάρκεια μιας και της αυτής ημέρας.

15 Με την [επίδικη] απόφαση […], η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα της Γερμανικής Κυβερνήσεως χωρίς περιορισμούς για τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες. Για το βάριο και τον μόλυβδο, δέχθηκε το αίτημα αυτό "μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος των κανόνων δικαίου της Ένωσης περί νέων οριακών τιμών […], αλλά όχι πέραν της 21ης Ιουλίου 2013". Για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, αντιθέτως, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα.»

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Μαΐου 2012, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, στον βαθμό που η Επιτροπή, αφενός, απέρριψε με την απόφαση αυτή την αίτησή της περί διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο και, αφετέρου, δέχθηκε την αίτηση αυτή μόνο μέχρι τις 21 Ιουλίου 2013 για το βάριο και τον μόλυβδο.

6 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Φεβρουαρίου 2013, το εν λόγω κράτος μέλος υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζήτησε, κατ' ουσίαν, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:

— να εγκρίνει, προσωρινώς, τις κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις, που διατηρούν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής·

— επικουρικώς, να διατάξει την Επιτροπή να εγκρίνει, προσωρινώς, τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.

7 Με τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, τις οποίες κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 2013, η Επιτροπή ζήτησε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:

— να κρίνει την αίτηση απαράδεκτη ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να φέρει τα επιπλέον δικαστικά έξοδα που προκλήθηκαν από τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων κατά τη λήψη της αποφάσεως επί των δικαστικών εξόδων της κύριας δίκης.

8 Το εν λόγω κράτος μέλος απάντησε στις παρατηρήσεις της Επιτροπής με υπόμνημα της 14ης Μαρτίου 2013. Η Επιτροπή έλαβε θέση επί του υπομνήματος αυτού με υπόμνημα ανταπαντήσεως της 27ης Μαρτίου 2013.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

9 Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπενθύμισε, στις σκέψεις 20 έως 23 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως μιας προσβαλλομένης πράξεως και άλλα προσωρινά μέτρα εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών (fumus boni juris) και ότι τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής. Τόνισε ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, αν το κρίνει αναγκαίο, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων και ότι, στο πλαίσιο της συνολικής αυτής

εξετάσεως, ο τελευταίος αυτός διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και παραμένει ελεύθερος να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως περί προσωρινών μέτρων. Εκτιμώντας ότι διέθετε όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αποφανθεί επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς να είναι σκόπιμο να ακούσει προηγουμένως τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε κατ' αρχάς το παραδεκτό της αιτήσεως αυτής.

10 Στις σκέψεις 24 έως 39 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η αίτηση προσωρινών μέτρων ήταν απαράδεκτη, διότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν είχε έννομο συμφέρον εφόσον επεδίωκε, στην πραγματικότητα, να επιτύχει την αναστολή εκτελέσεως αρνητικής αποφάσεως, αίτημα αδιανόητο στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

11 Αποδεχόμενος ότι αίτηση ασφαλιστικών μέτρων η οποία αποσκοπεί απλώς και μόνο στην αναστολή εκτελέσεως αρνητικής αποφάσεως είναι καταρχήν απαράδεκτη, καθόσον η αιτούμενη αναστολή δεν είναι ικανή αυτή καθεαυτήν να τροποποιήσει την έννομη κατάσταση του αιτούντος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε, στη σκέψη 28 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε ζητήσει την αναστολή εκτελέσεως πράξεως κατά την έννοια του άρθρου 278 ΣΛΕΕ, αλλά μάλλον τη λήψη προσωρινού μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 279 ΣΛΕΕ. Στηριζόμενος, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 41 της διατάξεως του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013, C-551/12 P(R), EDF κατά Επιτροπής, διαπίστωσε ότι ούτε το άρθρο 279 ΣΛΕΕ, ούτε το άρθρο 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ούτε κατά μείζονα λόγο το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπουν να κριθεί μια τέτοια αίτηση απαράδεκτη για τον λόγο και μόνον ότι η προσφυγή με την οποία συναρτάται αποσκοπεί στην ακύρωση αρνητικής αποφάσεως.

12 Στις σκέψεις 30 έως 38 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως συνηγορούσαν έντονα υπέρ του παραδεκτού του προσωρινού μέτρου που είχε ζητήσει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Επισήμανε ότι η τελευταία αυτή δεν μπορούσε, λογικά, να ζητήσει τη διατήρηση των οριακών τιμών που καθόρισαν οι εθνικές διατάξεις πέραν της 20ής Ιουλίου 2013, παρά με αίτηση λήψεως προσωρινού μέτρου διατασσόμενου σύμφωνα με το άρθρο 279 ΣΛΕΕ. Στο μέτρο που η Επιτροπή διατεινόταν ότι το αιτηθέν προσωρινό μέτρο απειλεί τη θεσμική ισορροπία και υπερβαίνει το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του δικαστή της ουσίας, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε ότι, στον τομέα των προσωρινών μέτρων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει αρμοδιότητες των οποίων η ενέργεια έναντι των θεσμικών οργάνων της Ένωσης βαίνει πέραν των αποτελεσμάτων που παράγει μια ακυρωτική δικαστική απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι τα προσωρινά αυτά μέτρα εφαρμόζονται μόνον κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επί της κύριας προσφυγής, δεν προδικάζουν την απόφαση που πρόκειται να εκδοθεί μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής και δεν εμποδίζουν την πρακτική αποτελεσματικότητα της αποφάσεως αυτής. Αφού έκρινε ότι οι τελευταίες αυτές προϋποθέσεις πληρούνταν εν προκειμένω, εκτίμησε ότι, εν πάση περιπτώσει, το αιτηθέν προσωρινό μέτρο παρέμενε εντός των ορίων των μέτρων που η Επιτροπή θα όφειλε, πιθανότατα, να λάβει για την εκτέλεση μιας ενδεχόμενης ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως.

13 Στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση προσωρινών μέτρων έπρεπε να κριθεί παραδεκτή, αλλά αποκλειστικά όσον αφορά το αίτημα που υποβλήθηκε επικουρικώς, δεδομένου ότι, βάσει του συνδυασμού των διατάξεων του άρθρου 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ, μόνον η Επιτροπή είναι αρμόδια να εγκρίνει τις αιτήσεις περί διατηρήσεως που της υποβάλλουν τα κράτη μέλη, ενώ ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι, καταρχήν, αρμόδιος παρά να διατάξει το οικείο θεσμικό όργανο να λάβει ή να μη λάβει συγκεκριμένα μέτρα.

14 Εν συνεχεία, στις σκέψεις 40 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε την προϋπόθεση σχετικά με το fumus boni juris. Τόνισε, κατ' αρχάς, ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν τουλάχιστον ένας από τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων προς στήριξη της κύριας προσφυγής φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, λυσιτελής και, εν πάση περιπτώσει, δεν φαίνεται να είναι αβάσιμος. Συναφώς, εκτίμησε ότι αρκεί προς τούτο να εγείρει ο λόγος αυτός ακυρώσεως πολύπλοκα και λεπτά ζητήματα, τα οποία, εκ πρώτης όψεως, δεν μπορούν να αποκλειστούν ως αλυσιτελή, αλλά χρήζουν εμπεριστατωμένης εξετάσεως, την οποία μπορεί να διενεργήσει μόνον το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της ουσίας, ή να προκύπτει από τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι ότι υπάρχει, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης, σημαντική νομική διαφωνία της οποίας η λύση δεν επιβάλλεται εκ προοιμίου.

15 Όσον αφορά τη χορηγηθείσα μέχρι τις 21 Ιουλίου 2013 έγκριση των οριακών τιμών για τον μόλυβδο και το βάριο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου επισήμανε, στις σκέψεις 41 και 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η επίδικη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 114 ΣΛΕΕ καθόσον η Επιτροπή συνόδευσε την έγκριση των εθνικών διατάξεων σχετικά με αυτές τις οριακές τιμές με μια προθεσμία λήγουσα στις 21 Ιουλίου 2013, ενώ ούτε το γράμμα της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού ούτε η όλη οικονομία του επιτρέπουν στην Επιτροπή να συνοδεύσει μια απόφαση περί εγκρίσεως της διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων με χρονικό περιορισμό. Τόνισε επίσης, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 43 και 44 της ίδιας διατάξεως, ότι, κατά την Επιτροπή, η έγκριση της διατηρήσεως σε ισχύ αυστηρότερων εθνικών διατάξεων συνιστά παρέκκλιση από τα μέτρα εναρμονίσεως και ότι φάνηκε λογικό, εν προκειμένω, να περιορίσει χρονικά την έγκριση, καθόσον, αυτή η πιο ελαστική λύση αποτελούσε τον μοναδικό τρόπο να λάβει υπόψη τις θεμιτές ανησυχίες του οικείου κράτους μέλους, διασφαλίζοντας την ανά πάσα στιγμή εφαρμογή ομοιόμορφων κανόνων στα παιχνίδια που διατίθενται στο εμπόριο εντός της εσωτερικής αγοράς, εμποδίζοντας κατά το δυνατόν λιγότερο τη λειτουργία της.

16 Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 45 και 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Επιτροπή εκτίμησε, στην επίδικη απόφαση, ότι οι οριακές τιμές που καθόρισαν οι εθνικές διατάξεις για τον μόλυβδο και το βάριο, αφενός, δικαιολογούνταν από σημαντικές επιταγές προστασίας της ανθρώπινης υγείας, εφόσον διασφάλιζαν υψηλότερο επίπεδο προστασίας αυτής από εκείνο που διασφάλιζαν οι τιμές που καθόρισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών και, αφετέρου, ήσαν συμβατές με την εσωτερική αγορά, οπότε έπρεπε να τις δεχθεί, «υπό την επιφύλαξη χρονικού περιορισμού». Στη σκέψη 47 της ίδιας διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου συνήγαγε εντεύθεν ότι η Επιτροπή είχε επιβεβαιώσει ότι πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ όσον αφορά τον μόλυβδο και το βάριο και προσέθεσε, στις σκέψεις 48 έως 50 της εν λόγω διατάξεως, ότι οι κινηθείσες διαδικασίες αναθεώρησης των οριακών τιμών που καθόρισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών για τις ουσίες αυτές δεν ήταν βέβαιο ότι θα είχαν ολοκληρωθεί πριν από τις 21 Ιουλίου 2013, καταληκτική ημερομηνία που καθόρισε για τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων η επίδικη απόφαση. Συνεπώς, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι τα επιχειρήματα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που έβαλλαν κατά της χρονικά περιορισμένης εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για τον μόλυβδο και το βάριο είχαν πολύ σοβαρό χαρακτήρα και έθεταν ζητήματα τα οποία, εκ πρώτης όψεως, έχρηζαν εμπεριστατωμένης εξετάσεως εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα του δικαστή της ουσίας, οπότε η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πληρούσε την προϋπόθεση σχετικά με το fumus boni juris.

17 Όσον αφορά την απόρριψη της αιτήσεως εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η επίδικη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή προσήψε στο κράτος μέλος αυτό ότι παρέλειψε να αποδείξει ότι τα όρια μετανάστευσης που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών δεν παρείχαν κατάλληλο επίπεδο προστασίας ή ότι θα είχαν πιθανώς ολέθριες συνέπειες για την υγεία. Παρατήρησε ότι με μια τέτοια επιχειρηματολογία υποστηρίζεται ότι ένα κράτος μέλος θα έπρεπε να αποδείξει αποκλειστικά ότι οι εθνικοί του κανόνες διασφαλίζουν

υψηλότερο επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας απ' ό,τι το μέτρο εναρμονίσεως του δικαίου της Ένωσης και ότι οι κανόνες αυτοί δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού. Επισήμανε, στις σκέψεις 54 και 55 της ίδιας διατάξεως, ότι το εν λόγω κράτος μέλος εκτιμά ότι εκπλήρωσε όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά τις αποδείξεις, εφόσον απέδειξε, βάσει δικών του υπολογισμών, ότι οι οριακές τιμές, εκφραζόμενες με όρους βιοδιαθεσιμότητας, που προβλέπουν οι εθνικές διατάξεις, οι οποίες είναι οι ίδιες με τις καθοριζόμενες με την παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, είναι κατώτερες όσον αφορά αυτές τις τρεις ουσίες και ότι συνεπώς προστατεύουν καλύτερα την ανθρώπινη υγεία απ' ό,τι οι οριακές τιμές μετανάστευσης που απορρέουν από την νέα οδηγία περί παιχνιδιών, τούτο δε ανεξάρτητα από τη σύσταση του υλικού από το οποίο αποτελείται το παιχνίδι.

18 Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπενθύμισε, στις σκέψεις 56 έως 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τα επιχειρήματα με τα οποία η Επιτροπή επιχείρησε να αποδείξει ότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της, οι τιμές μετανάστευσης που προκύπτουν από τις εθνικές διατάξεις είναι πολύ υψηλότερες από αυτές της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών για τα υγρά και ξηρά υλικά και είναι χαμηλότερες από τις τελευταίες αυτές τιμές μόνον όσον αφορά τα υλικά «που απομακρύνονται με ξύσιμο», τα οποία όμως είναι, καταρχήν, δυσκολότερα διαθέσιμα, διότι πρέπει προηγουμένως να έχουν ξυστεί. Παρατήρησε ότι η Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατ' ουσίαν, ότι παρέλειψε να υπολογίσει την ημερήσια βιοδιαθεσιμότητα που επιτυγχάνεται στην πράξη, για τις τρεις συστάσεις των ουσιών που αντιμετωπίζονται χωριστά στη νέα οδηγία περί παιχνιδιών, με τη εφαρμογή των ενιαίων τιμών που καθορίζονται στην παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, ενώ το κράτος μέλος αυτό υπολόγισε αυτή την ημερήσια βιοδιαθεσιμότητα για τις τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών και προέβη εν συνεχεία σε σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών διαφορετικών βιοδιαθεσιμοτήτων, χρησιμοποιώντας έτσι συντελεστές βιοδιαθεσιμότητας που δεν είναι συγκρίσιμοι.

19 Στις σκέψεις 60 και 61 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε ότι η διένεξη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Επιτροπής σχετικά με τις «ορθές» οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια εγείρει ζητήματα άκρως τεχνικής φύσεως, ειδικότερα όσον αφορά τη μετατροπή των οριακών τιμών μετανάστευσης και βιοδιαθεσιμότητας, εφόσον αυτό το κράτος μέλος αμφισβητεί τη λυσιτέλεια «των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που μπορούν να επιτευχθούν στην πράξη» τις οποίες έλαβε υπόψη η Επιτροπή. Παρατήρησε, στη σκέψη 62 της ίδιας διατάξεως, ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει και η ίδια ότι οι τιμές που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις είναι, για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, χαμηλότερες από εκείνες που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, αλλά ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε τη λυσιτέλεια, συναφώς, του επιχειρήματός της ότι στο υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο το παιδί έχει δυσκολότερα πρόσβαση, διότι το υλικό αυτό πρέπει καταρχάς να ξυστεί. Εκτίμησε επίσης, στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να επικρίνει τη μέθοδο που χρησιμοποίησε το εν λόγω κράτος μέλος για να στηρίξει την επιχειρηματολογία του, καθόσον τη μέθοδο αυτή τη χρησιμοποίησε και η ίδια επί 30 έτη, συμπεριλαμβανομένης της επίδικης αποφάσεως, για να εγκρίνει, προσωρινώς, τις τιμές σχετικά με το βάριο και τον μόλυβδο.

20 Έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα, στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι τα επιχειρήματα που εξέθεσε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχετικά με την άρνηση εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο εγείρουν πολύπλοκα ζητήματα τα οποία, εκ πρώτης όψεως, δεν μπορούν να αποκλειστούν ως αλυσιτελή, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμησε, στη σκέψη 66 της ίδιας διατάξεως, ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτεθεί, εν προκειμένω, ότι οι εθνικές διατάξεις είναι ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο. Έκρινε, επομένως, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η προϋπόθεση σχετικά με το fumus boni juris πληρούνταν επίσης όσον αφορά την άρνηση εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο.

21 Περαιτέρω, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε, στις σκέψεις 68 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, την προϋπόθεση σχετικά με το επείγον. Υπενθύμισε, στη σκέψη 68, ότι ο σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων είναι να εξασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της μελλοντικής αποφάσεως επί της ουσίας και ότι το επείγον μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την υπάρχουσα ανάγκη προσωρινής κρίσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο, ενώ στον διάδικο που προβάλλει τον κίνδυνο τέτοιας ζημίας εναπόκειται να αποδείξει ότι η επέλευσή της μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανότητας. Στις σκέψεις 69 και 70, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου τόνισε ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επικαλείται την πρόκληση βλάβης στην υγεία των παιδιών μετά τις 20 Ιουλίου 2013, πράγμα που αποτελεί σοβαρό επιχείρημα διότι η υγεία, αυτή καθεαυτήν, αποτελεί ιδιαιτέρως σημαντική αξία και διότι αν επέλθει μια τέτοια ζημία, είναι μη αναστρέψιμη, καθόσον οι προσβολές της υγείας δεν μπορούν να εξαλειφθούν αναδρομικά. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, ακόμα και αν οι οριακές τιμές της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών συνεπάγονταν υψηλότερο επίπεδο προστασίας, τούτο δεν θα σήμαινε ότι οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών θα συνεπάγονταν σοβαρές και ανεπανόρθωτες ζημίες από τις 20 Ιουλίου 2013.

22 Στις σκέψεις 71 έως 74 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου θεώρησε ότι η εκτίμηση της πιθανής προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης εν προκειμένω, που υποτίθεται ότι οφείλεται στους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, πρέπει να πραγματοποιείται υπό το πρίσμα της αρχής της προφύλαξης και έκρινε ότι η ύπαρξη fumus boni juris έχει σημασία για την εκτίμηση αυτή στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως. Όσον αφορά τις οριακές τιμές που ισχύουν για το βάριο και τον μόλυβδο, τόνισε, στη σκέψη 75 της ίδιας διατάξεως, ότι, όπως δέχθηκε και η ίδια η Επιτροπή, οι εθνικές διατάξεις δικαιολογούνταν από σοβαρές επιταγές προστασίας της υγείας, καθόσον προσφέρουν συναφώς επίπεδο προστασίας καλύτερο από αυτό που διασφαλίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Παρατήρησε, στις σκέψεις 76 και 77 της εν λόγω διατάξεως, ότι η άρνηση του οφέλους που προκύπτει από το υψηλότερο αυτό επίπεδο προστασίας, όσον αφορά την έκθεση των παιδιών σε βαρέα μέταλλα, πρέπει να θεωρηθεί ότι προκαλεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη και απέρριψε ρητώς το επιχείρημα ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας, καθόσον η προβολή του επιχειρήματος αυτού είναι ατυχής αν ληφθεί υπόψη η «επανεθνικοποίηση» της πολιτικής της υγείας, της οποίας η αρχή αναγνωρίζεται στο άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.

23 Όσον αφορά τις οριακές τιμές που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε, στη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι βάσει ουδενός στοιχείου μπορούσε να αποκλειστεί ότι, μετά από εμπεριστατωμένη εξέταση, ο δικαστής της ουσίας θα απαντήσει στα πολύπλοκα ζητήματα που είχε εγείρει η Γερμανική Κυβέρνηση, υπό την έννοια ότι οι εθνικές διατάξεις που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο διασφαλίζουν, όσον αφορά τις ουσίες αυτές, πεδίο προστασίας υψηλότερο από εκείνο που θέσπισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, οπότε τα παιδιά θα εξετίθεντο σε κινδύνους σοβαρών και ανεπανόρθωτων βλαβών της υγείας τους, αν δεν επιτρεπόταν αυτό το επίπεδο προστασίας. Κατέληξε συνεπώς, στη σκέψη 79 της ίδιας διατάξεως, ότι το κράτος μέλος αυτό είχε αποδείξει ότι πληρούνταν εν προκειμένω η προϋπόθεση περί του επείγοντος.

24 Τέλος, όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε, στις σκέψεις 80 έως 83 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το συμφέρον της Επιτροπής για απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων για να προστατεύσει τη συνοχή της εσωτερικής αγοράς πρέπει να εκλείψει μπροστά στο συμφέρον της Γερμανικής Κυβερνήσεως να της επιτραπεί η διατήρηση των κοινοποιηθεισών εθνικών διατάξεων προκειμένου να διασφαλιστεί η βέλτιστη προστασία της υγείας των παιδιών, τούτο δε τοσούτω μάλλον που το αιτηθέν προσωρινό μέτρο απλώς θα διατηρούσε μια έννομη κατάσταση η οποία υφίσταται ήδη από το 1988, καθόσον η διατήρηση αυτή θα χορηγηθεί μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα.

25 Με βάση το συνολικό αυτό σκεπτικό, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε να χορηγήσει το προσωρινό μέτρο που είχε ζητήσει επικουρικώς το εν λόγω κράτος μέλος. Συναφώς, το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως έχει ως εξής:

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επιτρέψει τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που κοινοποιήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και αφορούν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.»

Αιτήματα των διαδίκων

26 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— κυρίως, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και

— να απορρίψει το αίτημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατία της Γερμανίας να διαταχθεί η Επιτροπή να της επιτρέψει προσωρινώς τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που καθορίζουν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας, ή

επικουρικώς,

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη κατά το μέτρο που με αυτή διατάσσεται:

  — να εγκρίνει προσωρινώς τις οριακές τιμές που κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για το αντιμόνιο και τον υδράργυρο έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας,

  — να εγκρίνει προσωρινώς τις οριακές τιμές που κοινοποίησε το κράτος μέλος αυτό για το αρσενικό και τον μόλυβδο στις ξηρές και υγρές ύλες, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας,

— να απορρίψει το αίτημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να διαταχθεί η Επιτροπή να επιτρέψει προσωρινώς τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που καθορίζουν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο και τον υδράργυρο έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας,

— να απορρίψει το αίτημα του εν λόγω κράτους μέλους να διαταχθεί η Επιτροπή να επιτρέψει προσωρινώς τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που καθορίζουν τις οριακές τιμές για το αρσενικό και τον μόλυβδο έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας, κατά το μέτρο που το αίτημα αυτό στηρίζεται στις οριακές τιμές για το αρσενικό και τον μόλυβδο στις ξηρές και υγρές ύλες, και

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της κατ' αναίρεση διαδικασίας.

27 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως καθόσον αφορά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν τόσο κυρίως όσο και επικουρικώς και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

28 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως, που αντλούνται αντιστοίχως από:

— πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το βάρος αποδείξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ·

— παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των «παιχνιδιών που έχουν ξυστεί»·

— ανεπαρκή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως·

— λογική ανακολουθία του σκεπτικού της και

— πλάνες περί το δίκαιο όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων.

29 Ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος πρέπει να εξεταστούν από κοινού και πρώτοι κατά σειράν.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το βάρος αποδείξεως, και επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος αντλείται από λογική ανακολουθία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν έλαβε υπόψη το βάρος αποδείξεως που φέρει το κράτος μέλος που ζητεί, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, να επιτραπεί η διατήρηση διατάξεως που παρεκκλίνει από οδηγία περί εναρμονίσεως, καθόσον το κράτος μέλος αυτό οφείλει να αποδείξει ότι η διάταξη αυτή εγγυάται καλύτερη προστασία της υγείας από αυτή που διασφαλίζουν οι διατάξεις μιας τέτοιας οδηγίας. Εν προκειμένω, αυτή η κατανομή του βάρους αποδείξεως επιβάλλεται τοσούτω μάλλον που οι οριακές τιμές της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών αντικαταστάθηκαν από τις οριακές τιμές της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών, δεδομένου ότι ο νομοθέτης της Ένωσης αποφάσισε, εν πλήρει επιγνώσει και σύμφωνα με την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ να λαμβάνει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας λαμβάνοντας ιδίως υπόψη όσες νέες εξελίξεις βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα, να αντικαταστήσει με νέες οριακές τιμές τις παλαιές οριακές τιμές που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επιθυμεί να διατηρήσει.

31 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν έλαβε υπόψη τις ιδιομορφίες αυτές της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, τονίζοντας ιδίως, στο πλαίσιο της αναλύσεώς του σχετικά με το fumus boni juris και, ειδικότερα, στις σκέψεις 61 και 64 της ίδιας διατάξεως, ότι οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν ήταν απολύτως αλυσιτελείς «εκ πρώτης όψεως». Ομοίως, όσον αφορά την προϋπόθεση περί του επείγοντος ως προς το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έκρινε, στις σκέψεις 78 και 79 της ίδιας διατάξεως, ότι το γεγονός ότι «βάσει ουδενός στοιχείου μπορεί να αποκλειστεί» το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο πεδίο προστασίας της υγείας αρκεί για τη χορήγηση του αιτηθέντος μέτρου. Η εσφαλμένη αυτή αντιστροφή του βάρους αποδείξεως προκύπτει σαφώς ειδικότερα από τη σκέψη 76 της εν λόγω διατάξεως, στην οποία ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κάνει λόγο για «επανεθνικοποίηση» της πολιτικής της υγείας δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Αυτή η πλάνη περί το δίκαιο είχε συνέπειες για την

εκτίμηση του fumus boni juris, του επείγοντος, καθώς και της στάθμισης των συμφερόντων και οδήγησε επίσης τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να μη λάβει υπόψη τα όρια της εξουσίας του ελέγχου.

32 Όσον αφορά το fumus boni juris, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν λαμβάνει υπόψη την ειδική σχέση που υφίσταται μεταξύ του κανόνα και της παρεκκλίσεως και η οποία είναι εγγενής στη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, εφαρμόζοντας στη διαδικασία αυτή τους ίδιους κανόνες περί βάρους αποδείξεως με αυτούς που ισχύουν σε άλλους τομείς, ιδίως σε θέματα ανταγωνισμού. Η λύση που προκρίθηκε από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων υποχρέωσε την Επιτροπή να δεχθεί νέες οριακές τιμές στηριζόμενος εν γνώσει του σε μέτρα άλλα από τις πλέον πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις και θίγει τη θεσμική ισορροπία μεταξύ του τελευταίου αυτού και του νομοθέτη της Ένωσης.

33 Ως προς το επείγον, ανεξάρτητα από το ζήτημα αν οι εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν επίπεδο προστασίας υψηλότερο από εκείνο των διατάξεων της νέας οδηγίας των παιχνιδιών, πράγμα που αμφισβητεί η Επιτροπή, η τελευταία ισχυρίζεται ότι το ζήτημα είναι κατά πόσον οι τελευταίες αυτές διατάξεις όχι μόνον προβλέπουν κατώτερο επίπεδο προστασίας από αυτό που διασφαλίζουν τέτοιες διατάξεις, αλλά και εκθέτουν την υγεία των παιδιών σε κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης. Η Επιτροπή τονίζει ότι, κατά τη νομολογία, εναπόκειται στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της διαδικασίας επί της ουσίας χωρίς να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει ρητώς δεχθεί, σε επιστολή προς την Επιτροπή της 2ας Μαρτίου 2011, όπου εξέθετε τους λόγους της περί παρεκκλίσεως αιτήσεώς της που υποβλήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2011 (στο εξής: επιστολή της 2ας Μαρτίου 2011), ότι οι οριακές τιμές που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών για το αντιμόνιο και τον υδράργυρο δεν υπερβαίνουν την ημερήσια ποσότητα ανεκτής ολικής απορροφήσεως, πράγμα που επιβεβαίωσε εξάλλου η γνωμοδότηση της 12ης Ιανουαρίου 2011 του ομοσπονδιακού γερμανικού ινστιτούτου για την αξιολόγηση των κινδύνων.

34 Τέλος, η Επιτροπή τονίζει ότι διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τις περίπλοκες επιστημονικές αξιολογήσεις και υποστηρίζει ότι ο δικαστικός έλεγχος που ασκήθηκε εν προκειμένω υπερβαίνει κατά πολύ το πλαίσιο αυτό. Κατ' αυτήν, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπερέβη τα όρια των εξουσιών του ως δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, κρίνοντας, εμμέσως, ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών είναι, εν μέρει, παράνομη.

35 Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων το γεγονός ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν διακρίνει μεταξύ των διαφορετικών υλικών των παιχνιδιών. Υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η επιχειρηματολογία του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου είναι ορθή, η εν λόγω διάταξη θα έπρεπε να δεχθεί την αίτηση διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων μόνο για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, διότι, όπως το απέδειξε η Επιτροπή, η νέα οδηγία περί παιχνιδιών ήταν πολύ πιο αυστηρή όσον αφορά τα υγρά και ξηρά υλικά.

36 Μη λαμβάνοντας υπόψη την απόδειξη αυτή, που στηρίζεται στις πλέον πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη υποχρεώνει την Επιτροπή να επιτρέψει, όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο, στα υγρά και ξηρά υλικά των παιχνιδιών, οριακές τιμές που προστατεύουν σαφώς λιγότερο την υγεία των παιδιών από εκείνες που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών.

37 Ως προς το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, οι οριακές τιμές μετανάστευσης που προκύπτουν από τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις είναι βεβαίως κατώτερες από εκείνες της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών, αλλά, λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων επιστημονικών γνώσεων, η διατήρηση αυτών των εθνικών οριακών τιμών δεν είναι αναγκαία, διότι η υγεία των παιδιών προστατεύεται εξίσου επαρκώς από τις νέες οριακές τιμές, όπως αναγνώρισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην από 2 Μαρτίου 2011 επιστολή της, όσον αφορά το

αντιμόνιο και τον υδράργυρο. Επικουρικώς, η Επιτροπή καλεί το Δικαστήριο, στην περίπτωση που το επιχείρημα αυτό δεν γίνει δεκτό, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη μόνον ως προς τα υγρά και ξηρά υλικά.

38 Απαντώντας στον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται, εκ προοιμίου, ότι ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος διότι η Επιτροπή αμφισβητεί, στην πραγματικότητα, την εκ μέρους του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Εν πάση περιπτώσει, ο τελευταίος ουδόλως αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, αλλά έκρινε μόνον ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε αυτό το κράτος μέλος προς στήριξη της αιτήσεώς του ασφαλιστικών μέτρων ήσαν εύλογα και συνεκτικά. Συνεπώς, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ουδόλως προδικάζει την εκδοθησόμενη απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως. Στον βαθμό που η Επιτροπή αμφισβητεί τις αρμοδιότητες του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων για τη λήψη προσωρινού μέτρου όπως το διατασσόμενο στο σημείο 1 του διατακτικού της ίδιας διατάξεως, το εν λόγω κράτος μέλος ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή απλώς επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ήδη πρωτοδίκως και ότι, επίσης για τον ίδιο λόγο, αυτό το τμήμα της επιχειρηματολογίας της πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

39 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προβάλλει εκ νέου το απαράδεκτο των επιχειρημάτων που διατυπώνει η Επιτροπή προς στήριξη του λόγου αυτού, με το αιτιολογικό ότι η τελευταία αυτή αμφισβητεί, στην πραγματικότητα, την εκ μέρους του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Επιπλέον, υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα όσον αφορά τη μέθοδο που χρησιμοποίησε για τους υπολογισμούς της, ιδίως στον βαθμό που χρησιμοποίησε προς τούτο τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίστηκαν με την προδιαγραφή EN 71-3. Τα σφάλματα αυτά την οδήγησαν σε λανθασμένη σύγκριση μεταξύ του επιπέδου προστασίας της υγείας που διασφαλίζουν οι εθνικές διατάξεις και εκείνου που εγγυώνται οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν «το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται». Συνεπώς, η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα μπορούν να διαταχθούν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris) βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών και αν τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κυρίας προσφυγής. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων είναι απορριπτέες αν δεν πληρούται μία από αυτές [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).

– Επί του fumus boni juris

41 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι η σχετική με το fumus boni juris προϋπόθεση πληρούται όταν υφίσταται, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σημαντική διαφορά της οποίας η επίλυση δεν είναι προφανής, οπότε, εκ πρώτης όψεως, η προσφυγή δεν στερείται σοβαρής θεμελιώσεως (βλ., συναφώς, διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 1989, 56/89 R, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1693, σκέψη 31, και της

8ης Μαΐου 2003, C-39/03 P-R, Επιτροπή κατά Artegodan κ.λπ., Συλλογή 2000, σ. I-4485, σκέψη 40). Πράγματι, εφόσον σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της εκδοθησόμενης οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στη δικαστική προστασία που διασφαλίζει το Δικαστήριο, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να περιοριστεί στην «εκ πρώτης όψεως» εκτίμηση του βασίμου των λόγων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαφοράς επί της ουσίας, προκειμένου να κρίνει αν υφίσταται αρκούντως μεγάλη πιθανότητα ευδοκίμησης της προσφυγής.

42 Στον βαθμό που η Επιτροπή υποστηρίζει, εν προκειμένω, ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν έλαβε υπόψη το βάρος αποδείξεως που φέρει το κράτος μέλος που ζητεί, βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, να του δοθεί η δυνατότητα να διατηρήσει διάταξη παρεκκλίνουσα από οδηγία περί εναρμονίσεως, καθόσον το κράτος αυτό οφείλει να αποδείξει, κατ' αυτήν, ότι η εν λόγω διάταξη εγγυάται καλύτερη προστασία της υγείας απ' ό,τι οι διατάξεις της επίμαχης οδηγίας περί εναρμονίσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή αντιλαμβάνεται εσφαλμένα τη φύση της εκτιμήσεως στην οποία πρέπει να προβεί ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, ανεξάρτητα από το θέμα το οποίο αφορά η υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί το Γενικό Δικαστήριο.

43 Βεβαίως, το ειδικό πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, ιδίως δε το γεγονός ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει ότι η παρέκκλιση που ζητεί από τις διατάξεις οδηγίας περί εναρμονίσεως είναι δικαιολογημένη, καθώς και το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή συναφώς, είναι λυσιτελή για την εξέταση του fumus boni juris. Ωστόσο, η λυσιτέλεια αυτή σημαίνει μόνον ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, ελέγχοντας αν το κράτος μέλος που ζητεί τη λήψη προσωρινού μέτρου προέβαλε ισχυρισμούς που δύνανται, εκ πρώτης όψεως, να αποδείξουν την ύπαρξη παρανομίας διαπραχθείσας από την Επιτροπή και, κατ' επέκταση, την ύπαρξη fumus boni juris, οφείλει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι στο κράτος μέλος εναπόκειται να αποδείξει, στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της παρεκκλίσεως. Η λυσιτέλεια αυτή δεν σημαίνει, απεναντίας, ότι το κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να αποδείξει οριστικά, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, ότι πληρούνται οι ίδιες αυτές προϋποθέσεις. Πράγματι, αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε να λάβει θέση επί του τελευταίου αυτού ζητήματος, θα αποφαινόταν κατ' ανάγκη επί μιας πτυχής του βασίμου της κύριας προσφυγής που άσκησε το οικείο κράτος μέλος και θα υπερέβαινε, κατ' αυτόν τον τρόπο, τα όρια των αρμοδιοτήτων του.

44 Επομένως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν πλανήθηκε περί το δίκαιο και, ειδικότερα, ουδόλως αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως κρίνοντας στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ιδίως στις σκέψεις 61 και 65 αυτής, ότι οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν ήσαν «εκ πρώτης όψεως» αλυσιτελείς.

45 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη την αναγκάζει να θεσπίσει νέες διατάξεις στηριζόμενη σε πληροφορίες άλλες πέραν των πλέον πρόσφατων επιστημονικών γνώσεων και, έτσι, να παραβεί την υποχρέωση που υπέχει από άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο η Επιτροπή «λαμβάνει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη όσες νέες εξελίξεις βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα», πρέπει να τονιστεί ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε, στις σκέψεις 41 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, όσον αφορά τον μόλυβδο και το βάριο, και στις σκέψεις 53 έως 67, όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είχε προβάλει επιχειρήματα βάσει των οποίων μπορούσε να αποδειχθεί ότι οι επί της ουσίας ισχυρισμοί της, που αποσκοπούσαν στη στήριξη της αντίθετης θέσεως από αυτήν που υποστήριζε η Επιτροπή, δεν ήσαν αβάσιμοι. Στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως που αφορά διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, θα μπορούσε να προσαφθεί στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι παρέβη την εν λόγω διάταξη μόνον αν είχε αποδειχθεί από τον διάδικο που το ισχυριζόταν αυτό ότι το συμπέρασμα αυτό φαινόταν προδήλως ανακριβές.

46 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως εξέθεσε λεπτομερώς η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο υπόμνημά της επί της αιτήσεως αναιρέσεως, τα επί της ουσίας επιχειρήματά της στηρίζονται, κατά βάση, στον υποτιθέμενο πιο προστατευτικό χαρακτήρα, όσον αφορά την υγεία των παιδιών, των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις της σε σχέση με αυτές που προκύπτουν από τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών.

47 Το εν λόγω κράτος μέλος υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι, καίτοι οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας σε μικρογραμμάρια απορροφώμενης βλαβερής ουσίας ημερησίως, ήτοι οι ημερήσιες δόσεις ανεκτής απορροφήσεως, που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις, είναι πανομοιότυπες με αυτές που καθόριζε η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, οι οριακές τιμές μετανάστευσης για τα υλικά που αποτελούν τα παιχνίδια, τις οποίες η προδιαγραφή ΕΝ 71-3 συνήγαγε από την τελευταία αυτή οδηγία, δεν μεταφέρθηκαν στις διατάξεις αυτές. Συνεπώς, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η Επιτροπή παραμόρφωσε το περιεχόμενο των εθνικών διατάξεων χρησιμοποιώντας τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η προδιαγραφή ΕΝ 71-3 για τον υπολογισμό των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας τις οποίες απέδωσε στη συνέχεια στις εθνικές διατάξεις για να συγκρίνει τις τελευταίες αυτές με τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που υπολογίζονται με βάση τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, για τα τρία είδη υλικών που ορίζονται στην οδηγία αυτή.

48 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι οι ως άνω καθορισθείσες οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας, που η Επιτροπή απέδωσε στις εθνικές διατάξεις προκειμένου να προβεί στη σύγκρισή της, είναι υψηλότερες από τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που πράγματι καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις. Σύμφωνα με τη σύγκριση που πραγματοποίησε το κράτος μέλος αυτό μεταξύ, αφενός, των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις και, αφετέρου, των οριακών τιμών που προκύπτουν από τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, οι εθνικές διατάξεις προσφέρουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας από εκείνο που διασφαλίζει η οδηγία αυτή, καθόσον η τελευταία αυτή προβλέπει υψηλότερη ημερήσια δόση ανεκτής απορροφήσεως για όλες τις χρησιμοποιούμενες ουσίες, τούτο δε και στα τρία υλικά, ήτοι αυτά που απομακρύνονται με ξύσιμο, τα ξηρά και τα υγρά.

49 Συνεπώς, κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των οριακών τιμών είναι εσφαλμένη, πράγμα που την οδήγησε σε ανακριβή σύγκριση μεταξύ του επιπέδου προστασίας της υγείας που διασφαλίζουν οι εθνικές διατάξεις και εκείνου που εγγυώνται οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών.

50 Χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το βάσιμο των επιχειρημάτων που προέβαλε επί της ουσίας η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ούτε των αντίθετων επιχειρημάτων της Επιτροπής, πράγμα για το οποίο αποκλειστικά αρμόδιος είναι ο δικαστής της ουσίας, πρέπει να τονιστεί ότι τα επιχειρήματα του κράτους μέλους αυτού είναι επαρκώς εύλογα ώστε να μπορεί να συναχθεί εξ αυτών, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως παρέβη το άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ καταλήγοντας στο συμπέρασμα, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, όσον αφορά τον μόλυβδο και το βάριο, και στη σκέψη 65, όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ότι οι ισχυρισμοί που προέβαλε το εν λόγω κράτος μέλος ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν ήσαν «εκ πρώτης όψεως» αλυσιτελείς. Από τα ανωτέρω προκύπτει επίσης ότι η ίδια διάταξη δεν εμφανίζει λογική ανακολουθία, όπως το εννοεί η Επιτροπή στον τίτλο του τετάρτου λόγου αναιρέσεως, λόγω του ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κατέληξε στα συμπεράσματά του παρά τα περί αντιθέτου επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή. Υπό την επιφύλαξη του βασίμου της εκτιμήσεώς του όσον αφορά το επείγον και τη στάθμιση των συμφερόντων, ομοίως δεν υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων του, ως δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, ούτε παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, αντλώντας τις συνέπειες από τα συμπεράσματα αυτά όσον αφορά το fumus boni juris και διατάσσοντας συνεπώς, μόνον προσωρινώς, την Επιτροπή να επιτρέψει τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων.

– Επί του επείγοντος και της σταθμίσεως των συμφερόντων

51 Στον βαθμό που η Επιτροπή προσάπτει στον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου, όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, ότι αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως λόγω του ότι έκρινε, στις σκέψεις 78 και 79 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι «βάσει ουδενός στοιχείου μπορεί να αποκλειστεί» το συμπέρασμα κατά το οποίο οι εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν πεδίο προστασίας της υγείας υψηλότερο από εκείνο που εγγυάται η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έπρεπε λογικά να στηριχθεί στην υπόθεση, προκειμένου να εκτιμήσει την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, ότι οι λόγοι που προέβαλε επί της ουσίας η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορούσαν να γίνου δεκτοί [βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, C-278/13 P(R), Επιτροπή κατά Pilkington Group, σκέψη 38].

52 Συγκεκριμένα, η σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη της οποίας η πιθανή επέλευση πρέπει να αποδεικνύεται είναι αυτή που προκύπτει, ενδεχομένως, από την άρνηση χορηγήσεως αιτηθέντος προσωρινού μέτρου σε περίπτωση ευδοκιμήσεως εν συνεχεία της κύριας προσφυγής και συνεπώς πρέπει να εκτιμάται με βάση την παραδοχή αυτή, χωρίς αυτό να συνεπάγεται οποιαδήποτε λήψη θέσεως εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με τους ισχυρισμούς επί της ουσίας. Συνεπώς, τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή στηριζόμενη στο βάρος αποδείξεως που φέρει, στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, το κράτος μέλος που ζητεί παρέκκλιση από οδηγία περί εναρμονίσεως βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εκτίμηση της προϋποθέσεως περί του επείγοντος. Ως προς το ειδικότερο επιχείρημα σχετικά με το ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε λόγο, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, για «επανεθνικοποίηση» της πολιτικής της υγείας της οποίας η αρχή αναγνωρίζεται στο άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, αρκεί να διαπιστωθεί ότι, για τους ίδιους με τους προαναφερθέντες λόγους, η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να επηρεάσει την εν λόγω εκτίμηση, χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί θέση επί της λυσιτέλειας του ως άνω χαρακτηρισμού της διαδικασίας που προβλέπει η διάταξη αυτή.

53 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο πεδίο προστασίας από εκείνες της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών, θα έπρεπε επιπλέον οι τελευταίες αυτές να εκθέτουν την υγεία των παιδιών σε κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ορθώς ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπογράμμισε, στις σκέψεις 71 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τη λυσιτέλεια της αρχής της προφύλαξης στο παρόν πλαίσιο.

54 Σύμφωνα με την αρχή αυτή, οσάκις δημιουργούνται αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη ή τη σημασία των κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να λαμβάνουν μέτρα προστασίας, χωρίς να οφείλουν να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων (αποφάσεις της 5ης Μαΐου 1998, C-157/96, National Union Farmers' κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2211, σκέψη 63, καθώς και της 12ης Ιανουαρίου 2006, C-504/04, Agrarproduktion Staebelow, Συλλογή 2006, σ. I-679, σκέψη 39). Επομένως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν υπέπεσε εν προκειμένω σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, για να εκτιμήσει την πιθανή επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, τούτο δε υπό την επιφύλαξη της σταθμίσεως των συμφερόντων, ότι η έστω και προσωρινή εφαρμογή οριακών τιμών που θα μπορούσαν να μην είναι οι πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την προστασία της ανθρώπινης υγείας και, ειδικότερα, της υγείας των παιδιών, αρκεί για να αποδειχθεί, με επαρκή βαθμό πιθανότητας, η μελλοντική επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης.

55 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η Γερμανική Κυβέρνηση είχε ρητώς δεχθεί, στην από 2 Μαρτίου 2011 επιστολή της, ότι οι οριακές τιμές που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών για το αντιμόνιο και τον υδράργυρο δεν υπερβαίνουν την ημερήσια ποσότητα ανεκτής ολικής απορροφήσεως, πράγμα που επιβεβαίωσε εξάλλου η γνωμοδότηση της 12ης Ιανουαρίου 2011 του ομοσπονδιακού γερμανικού ινστιτούτου για την αξιολόγηση των κινδύνων, επιβάλλεται η διαπίστωση

ότι η Επιτροπή εγείρει διά του επιχειρήματος αυτού ένα ζήτημα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών το οποίο ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν εξέτασε ρητώς στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, χωρίς πάντως να προβάλει παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών συναφώς.

56 Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει των άρθρων 256 ΣΛΕΕ και 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εφαρμόζονται στις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται σύμφωνα με το άρθρο 57, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, αποκλειομένης οποιασδήποτε εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο είναι αποκλειστικά αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Επομένως, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών δεν αποτελεί, με την επιφύλαξη της ενδεχόμενης παραμορφώσεως των στοιχείων που προσκομίζονται ενώπιόν του, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου [βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-233/03 P(R), Linea GIG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-7911, σκέψεις 34 έως 36].

57 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να τονιστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εξέθεσε, τόσο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι η πιθανή επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης είναι αποδεδειγμένη εν προκειμένω, τούτο δε όσον αφορά και τις πέντε επίμαχες ουσίες. Ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι η ανθρώπινη υγεία, ειδικότερα αυτή των παιδιών, αποτελεί, καθεαυτήν, ιδιαιτέρως σημαντική αξία. Πράγματι, ανεξάρτητα από τα στοιχεία και τα επιχειρήματα που το κράτος μέλος αυτό προέβαλε στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, αρκεί να τονιστεί ότι, σύμφωνα με τα όσα κρίθηκαν στη σκέψη 54 της παρούσας διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στηριζόμενος ιδίως στην αρχή της προφυλάξεως, σε ουδεμία πλάνη περί το δίκαιο υπέπεσε συναφώς.

58 Τέλος, στον βαθμό που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πλάνη περί το δίκαιο την οποία προβάλλει όσον αφορά το βάρος αποδείξεως επηρεάζει επίσης την εκτίμηση της σταθμίσεως των συμφερόντων που πραγματοποίησε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν προβάλλει καμία ειδική επιχειρηματολογία συναφώς. Συνεπώς, το ζήτημα της σταθμίσεως των συμφερόντων θα εξεταστεί στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως που αφορά αυτή την πτυχή της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

59 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών

Επιχειρήματα των διαδίκων

60 Κατά την Επιτροπή, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, με βάση την παραδοχή ότι οι κατώτερες οριακές τιμές που καθορίζουν οι εθνικές διατάξεις αφορούσαν τα παιχνίδια «που έχουν ξυστεί», υπό την έννοια ότι είναι ιδιαιτέρως φθαρμένα, ενώ, στην πραγματικότητα, επρόκειτο για υλικά που αποτελούν τα παιχνίδια και δεν μπορούν να απορροφηθούν από τα παιδιά παρά μόνον αν έχουν προηγουμένως ξυστεί από αυτά. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αν δεν είχε παραμορφώσει τα πραγματικά περιστατικά, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου θα μπορούσε να δεχθεί την αίτηση μόνο για τα υλικά που απομακρύνονται με ξύσιμο και να την απορρίψει για τα υλικά σε υγρή μορφή ή σε μορφή σκόνης. Λόγω της παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στέρησε τον εαυτό του από τη δυνατότητα αυτή στη διάταξή του.

61 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φρονεί ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η σκέψη της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως την οποία επικρίνει συναφώς η Επιτροπή δεν αποτελεί την αναγκαία βάση του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων όσον αφορά το fumus boni juris.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

62 Πρέπει να επισημανθεί ότι η παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών που προβάλλει η Επιτροπή όσον αφορά τη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν είχε καμιά επίπτωση στη συνολική εκτίμηση του fumus boni juris στην οποία προέβη ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 53 έως 67 αυτής όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο. Πράγματι, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι ο τελευταίως ερμήνευσε εσφαλμένως τις περιεχόμενες στη δικογραφία αναφορές στην έννοια της διαθεσιμότητας των παιχνιδιών που έχουν ξυστεί, λαμβάνοντας ως βάση την παραδοχή ότι τα παιχνίδια αυτά έπρεπε να είναι ιδιαιτέρως φθαρμένα, υπενθύμισε επίσης ορθώς στη εν λόγω σκέψη 62 ότι η Επιτροπή είχε η ίδια αναγνωρίσει ότι, ακόμη και βάσει της δικής της μεθόδου μετατροπής, οι οριακές τιμές που περιέχονται στις εθνικές διατάξεις είναι, για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, πιο προστατευτικές της υγείας των παιδιών απ' ό,τι οι τιμές που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Η διαπίστωση αυτή αρκεί, συναφώς, για να στηρίξει το συμπέρασμα, στο οποίο κατέληξε ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στην εν λόγω σκέψη 67, ότι η προϋπόθεση σχετικά με το fumus boni juris πληρούνταν, όσον αφορά το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, και για τις τρεις επίμαχες ουσίες.

63 Επομένως, ο δεύτερος λόγος που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία

Επιχειρήματα των διαδίκων

64 Η Επιτροπή προσάπτει στον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου ότι δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι η επιχειρηματολογία της τελευταίας, κατά την οποία η νέα οδηγία περί παιχνιδιών προστατεύει καλύτερα την υγεία των παιδιών, δεν είναι λυσιτελής, ενώ μια τέτοια εξήγηση θα ήταν αναγκαία λαμβανομένης υπόψη της σχέσεως που υφίσταται μεταξύ του κανόνα και της παρεκκλίσεως από αυτόν στο πλαίσιο του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή προσδιορίζει μια δεύτερη ανεπάρκεια του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, επισημαίνοντας ότι, στην επίδικη απόφαση, δεν εξακρίβωσε, όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, την ύπαρξη ή μη αυθαίρετης δυσμενούς διακρίσεως, συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου ή εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ενώ, στην εν λόγω διάταξη, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου προέβη ο ίδιος στην εκτίμηση αυτή περιοριζόμενος να επαναλάβει συναφώς την επιχειρηματολογία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, κατά την οποία η συλλογιστική σχετικά με τις προϋποθέσεις αυτές που αποσκοπούν στη διασφάλιση μη νοθευμένου ανταγωνισμού, η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον μόλυβδο, το βάριο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, μπορεί εύκολα να μεταφερθεί και στις άλλες ουσίες, καθόσον οι εθνικές διατάξεις είναι, κατ' αυτόν, πανομοιότυπες. Το σκεπτικό αυτό είναι ανεπαρκές, διότι το καθοριστικό στοιχείο δεν είναι το ταυτόσημο των εν λόγω διατάξεων, αλλά η κατάσταση της αγοράς. Γι μια ακόμα φορά, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων υποκατέστησε την αξιολόγηση των αρμοδίων οργάνων με τη δική του.

65 Το εν λόγω κράτος μέλος εκτιμά ότι από κανένα από τα επιχειρήματα που προβάλλει η Επιτροπή συναφώς δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη ανεπαρκούς σκεπτικού δυναμένου να καταστήσει μη σύννομη την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

66 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο (βλ. υπό την έννοια αυτή, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Μαΐου 1998, C-259/96 P, Συμβούλιο κατά Nil και Impens, Συλλογή 1998, σ. I-2915, σκέψη 32· της 16ης Μαρτίου 2000, C-395/96 P και C-396/96 P, Compagnie maritime belge transports κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-1365, σκέψη 106, καθώς και της 18ης Οκτωβρίου 2012, C-101/11 P και C-102/11 P, Neuman κ.λπ. κατά José Manuel Baena Grupo, σκέψη 80). Συναφώς, αρκεί η συλλογιστική να είναι σαφής και κατανοητή και να μπορεί, περαιτέρω, να αιτιολογήσει το συμπέρασμα στη στήριξη του οποίου αποσκοπεί (απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2007, C-311/05 P, Naipes Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 53).

67 Όσον αφορά την αιτίαση της Επιτροπής ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη της επιχειρηματολογίας με την οποία η Επιτροπή υποστήριζε ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών προστάτευε καλύτερα την υγεία των παιδιών απ' ό,τι οι εθνικές διατάξεις, πρέπει να τονιστεί ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, του οποίου η επί της ουσίας εξέταση έπρεπε να αφορά αποκλειστικά την ύπαρξη fumus boni juris, εξέθεσε επαρκώς κατά νόμο, στις σκέψεις 40 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε, παρά την επιχειρηματολογία αυτή, ότι πληρούνταν η προϋπόθεση περί του fumus boni juris. Όσον αφορά την προβαλλόμενη λυσιτέλεια, συναφώς, της σχέσεως που υφίσταται μεταξύ του κανόνα και της παρεκκλίσεως από αυτόν στο πλαίσιο του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, αρκεί η παραπομπή στις σκέψεις 42 έως 44 της παρούσας διατάξεως, από τις οποίες προκύπτει ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το βάρος αποδείξεως που έφερε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

68 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν αιτιολόγησε επαρκώς, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τη συλλογιστική του σχετικά με την ύπαρξη ή μη αυθαίρετης δυσμενούς διακρίσεως, συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου ή εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, στον βαθμό που αυτός περιορίστηκε στην επανάληψη της επιχειρηματολογίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά την οποία η συλλογιστική σχετικά με τις προϋποθέσεις αυτές που αποσκοπούν στη διασφάλιση μη νοθευμένου ανταγωνισμού, η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον μόλυβδο, το βάριο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, μπορεί εύκολα να μεταφερθεί και στις άλλες ουσίες εφόσον οι εθνικές διατάξεις είναι πανομοιότυπες, πρέπει να τονιστεί ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, ως δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, έπρεπε να εκτιμήσει αποκλειστικά την ύπαρξη fumus boni juris σε σχέση με την απουσία των εν λόγω προϋποθέσεων και όχι την οριστική ύπαρξη των εν λόγω προϋποθέσεων αυτών καθεαυτές. Περαιτέρω, το γεγονός ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων χρησιμοποίησε, επί ενός συγκεκριμένου πραγματικού ή νομικού σημείου, τα επιχειρήματα του ενός ή του άλλου διαδίκου στη συλλογιστική του δεν μπορεί, αυτό καθεαυτό, να αποτελεί έλλειψη αιτιολογίας.

69 Στο πλαίσιο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων της οποίας είχε επιληφθεί, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατύπωσε συνεπώς ένα κατάλληλο σκεπτικό παρέχον στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους που τον οδήγησαν στο συμπέρασμα της υπάρξεως fumus boni juris αναφορικά με την απουσία αυθαίρετης δυσμενούς διακρίσεως, συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου ή εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, δεδομένου ότι, κατ' αυτόν, η συλλογιστική της Επιτροπής σχετικά με τις προϋποθέσεις αυτές που αποσκοπούν στη διασφάλιση μη νοθευμένου ανταγωνισμού, για τον μόλυβδο, το βάριο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, μπορούσε να μεταφερθεί και στις τρεις άλλες προαναφερθείσες ουσίες, εφόσον οι εθνικές διατάξεις είναι πανομοιότυπες, συναφώς, για το σύνολο των ουσιών αυτών.

70 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από σφάλματα κατά τη στάθμιση των συμφερόντων

Επιχειρήματα των διαδίκων

71 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου περιορίστηκε στο να ακολουθήσει την επιχειρηματολογία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, κατά την οποία το συμφέρον του θεσμικού αυτού οργάνου περιορίζεται στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η Επιτροπή αμφισβητεί τη θέση αυτή και υπογραμμίζει ότι το συμφέρον το οποίο υπερασπίζεται εν προκειμένω συνίσταται στον σεβασμό της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης, όπως εκφράστηκε διά της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Στην πράξη, το συμφέρον αυτό αποσκοπεί πρωτίστως στην προστασία της υγείας των παιδιών και όχι μόνο της εσωτερικής αγοράς. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η βέλτιστη προστασία της υγείας, η οδηγία αυτή στηρίζεται, όπως τόνισε η Επιτροπή στο πλαίσιο του πρώτου και του τετάρτου λόγου αναιρέσεως και σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, στις πλέον πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις. Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ουδόλως έλαβε υπόψη το συμφέρον αυτό κατά τη στάθμιση των συμφερόντων.

72 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, ως μέτρο εναρμονίσεως το οποίο θεσπίστηκε βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και αποσκοπεί στη διασφάλιση της υλοποιήσεως της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά την ασφάλεια των παιχνιδιών, δεν μπορεί να επιδιώκει ως κύριο σκοπό την προστασία της υγείας των παιδιών, εν αντιθέσει προς τα όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή. Συνεπώς, δεδομένου ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου σε ουδεμία υπέπεσε πλάνη συναφώς, ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

73 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων που κίνησε ενώπιον του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Επιτροπή αποσκοπούσε στην απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή, ήδη από τις 21 Ιουλίου 2013, των οριακών τιμών μετανάστευσης που καθόρισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών στο σύνολο της Ένωσης, δεδομένου ότι είχε απορρίψει την αίτηση παρεκκλίσεως που είχε υποβάλει το κράτος μέλος αυτό βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.

74 Δεν αμφισβητείται όμως από τους διαδίκους ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών αποτελεί μέτρο εναρμονίσεως κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Εξάλλου, η οδηγία αυτή εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, που αποτελεί διάταξη την οποία επανέλαβε το άρθρο 114, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η διάταξη αυτή προβλέπει τους κανόνες που πρέπει να εφαρμόζονται για να επιτευχθούν οι σκοποί που διαλαμβάνονται στο άρθρο 26 ΣΛΕΕ, ήτοι, κατ' ουσίαν, αυτοί που καθιστούν δυνατή την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς. Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της νομικής βάσεως που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοσή της, η νέα οδηγία περί παιχνιδιών έχει συνεπώς κατ' ανάγκη ως κύριο σκοπό την εναρμόνιση των εθνικών κανόνων στον τομέα τον οποία αυτή διέπει, ήτοι στον τομέα της ασφάλειας των παιχνιδιών, οπότε αυτός είναι ο σκοπός στον οποίο στηρίζεται το συμφέρον της Επιτροπής να επιτύχει την αμελλητί εφαρμογή της οδηγίας αυτής.

75 Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 168, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ αποκλείει κάθε εναρμόνιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες σκοπούν στην προστασία και στη βελτίωση της υγείας του ανθρώπου. Βεβαίως, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, μέτρα εναρμονίσεως θεσπισθέντα βάσει άλλων διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου μπορούν να ασκούν επιρροή στην προστασία της υγείας του ανθρώπου. Η παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του

ίδιου άρθρου προβλέπει εξάλλου ότι, κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της υγείας του ανθρώπου και το άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους που αφορούν την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 2000, C-376/98, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8419, σκέψεις 77 και 78, καθώς και της 12ης Δεκεμβρίου 2006, C-380/03, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-11573, σκέψεις 93 έως 95). Ωστόσο, η χρησιμοποίηση άλλων διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου ως νομικής βάσεως δεν μπορεί να γίνει προς καταστρατήγηση του ρητού αποκλεισμού κάθε εναρμονίσεως που αποσκοπεί στην προστασία και στη βελτίωση της υγείας του ανθρώπου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 168, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2000, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 79).

76 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου απορρέει επίσης ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων όπως αυτή την οποία αφορά η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, πρέπει πράγματι να θεωρηθεί ότι το συμφέρον που υπερασπίζεται η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής στηρίζεται στον σκοπό της εναρμονίσεως των εθνικών νομοθεσιών στον τομέα της ασφάλειας των παιχνιδιών και όχι στον σκοπό της προστασίας της υγείας των παιδιών αυτόν καθεαυτόν.

77 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ορθώς ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, αφού προέβη, στις σκέψεις 82 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στη στάθμιση των συμφερόντων μέσω της συγκρίσεως του συμφέροντος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων με σκοπό την προστασία της υγείας των παιδιών και του συμφέροντος της Επιτροπής για την απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, προκειμένου να μπορέσουν οι εναρμονισθείσες διατάξεις που θέσπισε ο νομοθέτης της Ένωσης με τη νέα οδηγία περί παιχνιδιών να εφαρμοσθούν από τις 21 Ιουλίου 2013 στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς, της Γερμανίας συμπεριλαμβανομένης, κατέληξε, στην ίδια αυτή σκέψη 83, ότι το συμφέρον της Επιτροπής έπρεπε να εκλείψει μπροστά σε αυτό του εν λόγω κράτους μέλους να επιτύχει τη διατήρηση αυτή.

78 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής σχετικά με τις ενέργειες που αναλήφθηκαν προσφάτως όσον αφορά το βάριο και τον μόλυβδο

79 Στον βαθμό που η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο, με το δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως, σχετικά με το ότι, με τον κανονισμό (ΕΕ) 681/2013 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2013, για την τροποποίηση του παραρτήματος II, μέρος III, της οδηγίας 2009/48 (ΕΕ L 195, σ. 16), μείωσε τις οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζονται για το βάριο, αρκεί να διαπιστωθεί ότι, δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι, κατ' αυτήν, το μέτρο αυτό δεν ήταν επαρκές, το εν λόγω μέτρο δεν επηρεάζει την υπό κρίση διαφορά. Κατά μείζονα λόγο, το γεγονός ότι μελετάται η ενδεχόμενη μείωση των τιμών για τον μόλυβδο δεν μπορεί να ασκήσει επιρροή στην παρούσα διαδικασία.

80 Δεδομένου ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτός κανένας από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

81 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε την καταδίκη της Επιτροπής και η τελευταία ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)